

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Hauzrové Schleiermacherova všeobecná hermeneutika a stručný nástin jejího vlivu na rozvoj hermeneutiky ve 20. století

Autorka věnuje první část své práce výkladu a interpretaci patrně nepřínosnější části díla velkého protestantského teologa filozofa náboženství F. D. Schleiermacha, totiž jeho prohloubení hermeneutické metody, interpretativní práce s textem (a nejen s textem) ; v druhé části pak nastiňuje, jaký další vývoj doznaly Schleiermacherovy impulsy v oblasti filozofické a teologické (biblické) hermeneutiky v následujícím 20. století, kdy hermeneutický přístup podstatně obohatil společenské vědy.

V úvodu se autorka snaží stručným encyklopedickým heslem přiblížit pojem „hermeneutika“ a osobnost, život a dílo F. D. Schleiermacha. Zde vznáším *první kritickou připomínku*: V podkapitole, nazvané „Dílo F. Schleiermacha“ autorka ani slovem nezmiňuje řadu velmi významných děl F. Schleiermacha (např. jeho monumentální dogmatiku „Christliche Glaube“).

Následuje velmi podrobný, dobře utříděný a seriózní výklad Schleiermacherova pojetí hermeneutiky. Autorka pro lepší pochopení prokládá tuto kapitolu řadou dobře volených příkladů (např. jak rozdílně chápe slovo „matka“ dítě, které mělo se svou matkou dobré nebo zlé zkušenosti) ; není ovšem někde patrné, zda nepřímo cituje příklady Schleiermacherovy, nebo zda jde o příklady z její vlastní invence.

Autorka se postupně věnuje různým aspektům hermeneutické metody (gramatická interpretace, psychologická interpretace aj.), předvádí konkrétní ukázkou aplikace této metody a pak správně ukazuje, že Schleiermacher v určité fázi svého díla přechází od hermeneutiky textu k „porozumění jako takovému“ a klade tak základy dalšímu rozvoji a plnějšimu uplatnění hermeneutiky ve filozofii a teologii.

Tomuto rozvoji Schleiermacherova odkazu je pak věnována druhá, stručnější část práce, v níž se zaměřuje na filozofickou hermeneutiku v díle významných fenomenologů, ale i postmoderních autorů a pak na hermeneutiku v soudobé teologii (tady jde však víceméně o reprodukování přehledu biblických metod, jak ji podává ve své učebnici M. Oeming).

Práce má velmi dobrou úroveň odbornou, metodologickou i formální, až na drobné výjimky (viz věta „porozumění druhému, potažmo sobě sama“ v Závěru) i dobrou úroveň stylistickou. Svědčí o pečlivosti a pílí autorky i o jejím seriózním vhledu do nesnadné problematiky a schopnosti podat přehledný, jasně strukturovaný a dobře srozumitelný výklad.

Práci K. Hauzrové jednoznačně doporučuji k přijetí a hodnocení stupněm výborně.

Prof. PhDr. Tomáš Halík,
ÚFaR FF UK

V Praze 26.5. 2008